

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefranțate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
de-care publicare.

Sibiu în 27 Februarie 1884.

Alegerile la dietă pentru un nou period se apropie tot mai tare, și cu cât sîntem mai aproape de ele, cu atîta se înăspresce și discuțiunea țiaristică asupra lor. Fiindcă alegerile fitoare vor decide și soarta guvernului actual țiarele diferitelor partide unguresci desvoaltă activitate intru a capacita pre locuitorii țerei despre temeinicia sau netemeinicia programei lor. Scopul lor e unul și același, cărna în stat, celelalte sînt lucruri de a doua ordine.

Pre noi nu ne pune în mirare lupta țiaristică pentru putere, căci sîntem dedați a vedea în Ungaria diferența la partidele politice numai în ce privește întrebarea, cine șede în fotoliul ministerial, direcțiunea politică la toate partidele este una și aceeași, exclusivismul național potențat prin totala neinteresare a noastră, neinteresare căreia i dăm esprisuni prin demonstrațiunea prea bogată în vorbe și prea seacă, — ca să nu șicem de tot seacă — în fapte. Este lucru ușor a ne aduna tot din trei în trei ani, a ne plînge că sîntem din ții în ții mai strimtorați, a constata că direcțiunea croită la 1867 ne-a dus dela rîu tot la mai mare rîu, și nu ne mirăm de bărbații nostri, cari din frica de fiasco țin morții și astăzi la direcțiunea comoadă a așa numitei rezistențe passive.

Ne pune în mirare numai o impregiurare, și aceia este amărăciunea cu care a năvălit o parte a țiaristicei noastre asupra bărbaților, cari vreau să încerce alte căi opuse celor de până acuma, spre care scop au început a prepara opiniunea publică în ambele direcțiuni, și au și convocat o conferență prealabilă la Budapesta.

Nu ne putem esplica în nici un chip această amărăciune, și nu credem că va fi cineva în stare să ni o esplice din nici un punct de vedere. Căci se presupunem că nisuițele bărbaților, cari au apucat pre cărarea abandonată la 1867 vor avea rezultatul cu care pășesc înaintea noastră tabăra pasivistilor, atunci vom constata, că au ajuns și ei la rezultatul vechilor pasivisti, adică la nimica bun. Acest rezultat dacă nu supără pe oamenii nostri fiind el productul lor, pentru ce cuvînt va trebui să-i supere, dacă el va fi și productul altora. Sau invers, se presupunem, ceea ce și presupunem, șe presupunem că direcțiunea reluată acuma va produce rezultate, de și nu momentane; se presupunem că prin exploatarea impregiurării pas de pas vom recăștiga terenul pierdut, vom vindeca enormele rane din trupul națiunii noastre, vom arăta lumii ce capacități sau nulități are națiunea română, încât sînt justificate și încât nu multele insulte aruncate asupra capului nostru de către cei ce esplică abstenența politică a noastră cu gravitatea în afară, cu un cuvînt ne vom rehabilita și moralicesce și materialicesce, se presupunem și acestea, căci dacă e permisă presupunerea în o direcțiune, atunci ea e permisă și în altă direcțiune — ne va supăra atunci noua stare de lucruri? Ne va gena situațiunea rea după o lungă și oneroasă activitate dacă ea nu ne supără astăzi după o pasivitate de 16 ani, sau ne va gena îndreptarea situațiunii esoperată pe calea urgisită și abandonată de noi?

În adevăr nu putem ști de unde atâtea invective asupra bărbaților din tabăra contrarie, căci ei nu turbură liniștilele valuri, în cari se leagănă vasele pasivistilor nostri, făcându-i se viseze visuri de aur, cari se interpretează ții de ții prin fortune asupra sermanei noastre națiunii. Ei nu se ating de credința politică a pasivistilor, rămână ei ca români în credința lor, și acestia-lalți se lucre ear ca români tot în credința lor. Cei vechi se creadă că

crearea unei situațiuni mai bune este imposibilitate absolută și se și contempleze roadele neactivității lor, activistii de așii se susție că încă mai sînt căi pentru îndreptarea situațiunii și salvarea intereselor noastre naționale, se și urmărească calea după cum cred ei că e mai bine, și la timpul seu se se bucuire de roadele ostenelelor lor, sau dacă rezultatul va fi cel de astăzi al pasivistilor, se și pună cenușe pre cap și se plîngă ca odinioară pro-rocul Ieremia pe ruinele Erusalimului.

Cu chipul acesta fie-care va trăi cu convințiunile sale și dacă are poftă poate și muri în convințiunile sale, creșdînd că politica este dogmă, și dacă astăzi ai țis „da”, cu acest da vei trece preste Acheron în imperiul spiritelor, fie-care va lucra după cum crede el că este bine, pe căi diverse, însă pentru un scop comun salvarea națiunii noastre.

Amărăciunea din ambele părți e mare și țiarele noastre ne dau eclatante dovești despre gradul la care a ajuns înverșunarea spiritelor. Limbajul violent, neales, și nespălat întrebuițat de unele dintre ele varsă drastică lumină asupra caracterului și culturai redactorilor respectivi, servind totodată de trist model tinerei generațiuni, carea și face scoala caracterului și a culturai sale țintind ochii asupra spectacolului, care ne umple de disgust, și ne însulfă îngrigiri.

Cu chipul acesta nu înaintăm cauza națională. Cu invective, suspiționări secondate de mulțori și de ura personală nu ne vom capacita nici pe noi, nici pre cei ce vom și i dispunem la aplicarea legilor, în cari ni se mai dau și noue unele îmbunătățiri. Din contră ne învrășbim noi între noi, ne împărechiem, ne înglodăm în noroiu, ca vâșindune vrășmașii nostri, se poată țice: blăstămum vechiu întineresce în ei ții de ții.

Privind priveștiunea, vrînd ne vrînd ne punem întrebarea, unde vom ajunge? Amărăciunea e mare astăzi când pasivistii au la spatele lor un trecut de 16 ani, plin de suferințe pentru națiune, și activistii moderni în fața furtunei vreau se și dea spumegîndelor valuri corabia lor, însoțită de Dumneșeu scie căți matroșii.

Dacă acuma când unii ții contemplează roadele politice lor și alții cu nădeșde sau fără nădeșde intră în foc, dacă astăzi este așa de mare înverșunarea, ce va fi când vor mai da față aceste două tabere? La ce grad va ajunge pasiunea, dacă luptacii de așii se vor reîntoarce învingători, sau dacă se vor reîntoarce cu amara esperință, că lucrurile nu se mai pot îndrepta? Ce rolă vor avea atunci diversele pasiuni, pre cari acuma nu le numim cu numele? Cu ce cuvinte ne vom mai saluta atunci unii pre alții?!

Revista politică.

Sibiu, 27 Februarie 1884.

În dieta Ungariei Helfy a interpelat în privința alipirei Rusiei de Germania și prin aceasta de Austro-Ungaria. Interpelarea aceasta va da ansă ministrului president Tisza de a caracteriza situațiunea europeană fără a-i da colorit unguresc. Curentul politic din țilele din urmă comentat de întreaga presa europeană a pus pe gînduri pe unii politici unguri, și cei din stînga extremă nu mai privesc spre Berlin cu increderea de până acuma. Răspunsul ministrului nostru president va fi linișțitoriu, el însă nu va putea scoate din vinele Kussutistilor groaza de Russia. Aceasta e și lucru natural, căci „Világos”-ul e proaspăt încă în memoria maghiarilor în general și aceasta în special la autonomistii din tabăra domnului Helfy. Cu privire la alianța dintre Russia și Germania cetim în „Românul”.

Țiarul „Le Temps” primește dela corespondențele seu particular din Viena informațiunile următoare:

Coincidența apropierii între curțile din St-Petersburg și Berlin și publicarea cărții dlui Busch a causat aici o adencă impresiune. În cercurile po-

litice vieneze s'a obsvat că, într'un pasagiu din cartea sa, el Busch lasă se se înțeleagă că alianța austro-germană nu este încă reinnoită. Dl Busch făcînd istoria negociațiilor ce procedară, în 1879 încheierea acestor alianțe, aduce asemenea aminte că dl Bismarck ceruse ca o uniune vamală se lege Cis-laitania de imperiul german și că marele cancelar german dorea în acel moment ca alianța se fie consacrată de parlamentele celor două țeri. Dl Andrassy nu voi se primească această propunere din urmă; căt pentru uniunea vamală, mitivele cari otăriseră pe dl Beust a o respinge nu perduseră nimic din însemnătatea lor.

Nu cumva oare dl de Bismarck a voit a ne lăsa se prevedem că ar pune aceleași condițiuni la reînnoirea alianței austro-germană, și că, dacă Austria le respinge din nou, Germania se va întoarce spre Russia? Aceste ipotese și aceste îngrigiri sînt fundate, dacă cum țice dl Busch, alianța între cele două imperii dela 1879 încoaci n'a fost reinnoită. Faptul este că cugetările inspirate de evenimetele din urmă au creat o stare de nemulțămire generală.

Ultramontanismul și acuma joacă rolă principale în presa europeană. Țiarul principelui de Bismarck polemizînd cu centralistul Windhorst țice că astăzi nime nu mai crestează țaria bisericeii catolice, și că ultramontanismul dă mîna cu ori ce direcțiune politică, și dacă ea e revoluție, cu atîta mai bine.

Paralel cu aceasta Monitoriul de Roma se plînge asupra Italiei pentru robirea bisericeii catolice, carea din aceasta causă nu și poate susține vaza de a primi ca în evul mediu visele capetelor încoronate și ale feciorilor de imperați.

În România se petrec tocmăi acuma lucruri de interes și pentru noi. După cum este cunoscut cetitorilor nostri Sântul sinod din România a pornit goană formală asupra archiepiscopului Calistrat cu pricină fără pricină, nu cercetăm acuma — destul că l'a isgonit din Sinod în mod nu cam creștinesc, și la dat în judecata unei comisii. Archiepiscopul prigonit a luat refugiul la forurile civile apelând la curtea de cassațiune. Vinerea trecută curtea de cassație a luat la pertractare apelul. Vom reveni asupra rezultatului.

În numărul precedent al țiarului nostru am reproduc în toată estensiunea sa comentarea, care o face țiarul din Budapesta Viitoriul conferenței convocate pre 14 Martiu nou la Budapesta, și o am reproduc fără vre-o observare din partea noastră ca publicul cetitoriu se o cetească fără de a fi preocupat în vre-o direcțiune sau alta.

Deși consimțim cu direcțiunea luată de Viitoriul, direcțiune, care după părerea noastră va fi mai roditoare pentru națiunea română decât cea urmată de o mare parte a inteligenței noastre dela 1867 începînd, totuși nu putem lăsa se treacă fără observare escesul de zel al fraților dela Viitoriul de a ne desbrăca de curentul liberal domnitoriu astăzi în toată Europa. Și fiindcă aceasta este credința noastră politică, nu putem condamna direcțiunea liberală a românilor cu privire la votul universal țermurit după cum este el țermurit în actele respective. Aderarea la asemenea prea mare zel ni s'ar potea imputa de reacțiune, ceia ce nu ni-o au făcut nici țiarele unguresci chiar.

Problematică și de tot modernă este și afirmarea că numai acelora li se face dreptate, cari țin cu stăpînirea. În modul acesta atît de absolut espus acesta ca adevăr, nouă nu ne poate conveni, și nu ne va conveni nici odată. Adevărul și dreptatea sînt sfinte și la împărțirea lor nu trebuie se scrutum că ce ochi și coloare are cel îndreptățit la ele.

Alunecați odată pre această clină, putem cădea cu repediciune, căci numai avem de ce se ne spriginim.

Frații dela Viitoriul n'au lipsă se aluneca nici chiar din considerațiuni politice, căci precauțiunea și demnitatea bine se potrivesc la capacitate și argumente puternice. Demnitatea și precauțiunea li

este de lipsă mai ales acuma, când li se invinuesc chiar și buna intenție; un lucru acesta care psihologicește ne face să cunoaștem inimile oamenilor.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Sibiu, 27 Februarie 1884. Domnule Redactor. Toată lumea însetează după lumină și cultură. Lumina și cultura sînt caracteristica secolului nostru, după cari și-a luat el numele. Aceste două caracteristici ale timpului modern sau pus pe baza naționalității. Va se dîcă lumină și cultură în limba maternă. Acest curent general a trecut și preste înalții Carpați și a dat de poporul român, pre care se părea al fi uitat soarta aici, a dat de noi, și ne-a însoțit nouă viață. Și era timpul suprem să de de noi, căci vai doamne multe au mai trecut preste capul nostru.

Amorțiți sub vitregitatea timpurilor, am trăit traiu cu amar și suferințe, însă tot am trăit, și spiritul dătătoriu de viață ne a fost femeia română. Legată de îngustul cerc al vieții sociale, ce ne era ținut în vremile mai de demult, femeia română ne a conservat dulcea limbă strămoșească, ne a păstrat intact caracterul nostru național și l'a transplantat din generațiune în generațiune. Timpul a înaintat și caldul vîntuleț al primăverii din era nouă a produs curentul general și în viața internă a statului nostru. S'a proclamat libertatea, și națiunea noastră însetată după știință și civilizațiune a început a se cultiva cu trup și suflet. Și ea a luat știința și cultura unde ea s'a aflat. Așa s'a urmat în trei decenii, și tare s'a simțit necesitatea de institute naționale pentru creșterea și ulterioara dezvoltare a tinerei generațiuni. Cu deosebire s'a simțit tare lipsa unui institut român de creștere pentru fete. Este îndeobște cunoscut însemnata rolă a femeii în societatea omenască. Și e cunoscută în special la noi românii marea și binefăcătoarea înruință a femeii asupra întregii noastre vieți spirituale. Lipsa totală a scoalelor românești pentru creșterea fetițelor și de și ni se prezenta ca necesitate absolut indispensabilă, și aceasta mai amar o simțeau femeile române, mamele române îngrijate de soarta fetelor lor, îngrijate de viitorul națiunii.

S'a simțit lipsa scoalei române de fete, s'a recunoscut necesitatea de a se înființa o asemenea școală, și a început a se ventila idea înființării unei reuniuni a femeilor române din Sibiu pentru înființarea unei scoale de fete. Ajunsă odată idea pe mâni bune, începu a se studia lucrul și s'a vădit că idea nu e nerealisabilă. Femeile române din Sibiu au format o reuniune pentru înființarea unui institut de fete și această reuniune în scurt timp de trei ani și-a vădit visul cu ochii, și a înființat școala de fete, pentru care scop s'a fost înființat.

Eri în 26 Februarie această reuniune și-a ținut a VII adunare generală. Înainte însă de a vorbi ceva despre această adunare generală, cu permisiunea On. Redacțiunii voi schița în linii generale istoricul acestei reuniuni, începînd cu prima conferință din 7 Noembrie, 1880 până în ziua de astăzi, creștînd că prin aceasta fac serviții cetitorilor „Telegrafului Român.”

Pe ziua de 7 Noembrie 1880. dna Maria Cosma a convocat pe doamnele și domnișoarele române din Sibiu la o conferință cu scopul de a se consulta, cum s'ar pute înființa o reuniune a femeilor române din Sibiu, a cărei chemare să fie înființarea unui institut românesc de creștere pentru fete. Ideea a fost îmbrățișată cu multă căldură, femeile române din Sibiu sau constituit provisoriu în reuniune, alegînd pre doamna Maria Cosma de presidentă ad hoc și pre doamna Alecsandrina Mateiu de secretariu ad hoc. S'au primit apoi un proiect de statute și s'a așternut la înaltul regim spre aprobare.

La 13 Martie, 1881 presidentă interimală, dna Maria Cosma din nou convoacă pre doamnele și domnișoarele române din Sibiu la o conferință, și le comunică, că statutele au sosit dela înaltul regim, și se recer unele modificări. Fiind doamna secretariu ad hoc Alecsandrina Mateiu absentă din Sibiu, se alege de secretariu ad hoc doamna Ana Moga, apoi luându-se la dezbateri din nou statutele, se primesc cu amandamentele cerute de ministeriu, și în chipul acesta întregite se retrimis din nou la locurile mai înalte spre aprobare.

Sub datul 4 Mai, 1881 Nr. 20,119 sosesc statutele reuniunii dela înaltul ministeriu provădute cu clausula de aprobare.

Pre baza acestora la 8 Iunie 1881 se ține prima adunare generală a Reuniunii sub președința doamnei Maria Cosma, ca secretariu a funcționat domnul Anania Trombițaș. Din Raportul prezidenței inte-

rimale, a doamnei Maria Cosma se constată că numărul membrilor se urcă la cifra de 59 dintre cari 2 fondatori cu câte 50 fl. 9 membrii ajutători, 5 pe viață și 43 ordinari. Tot din raportul prezidențial se constată că averea Reuniunii s'a urcat la considerabila sumă de fl. 856.93.

În această adunare generală s'a ales comitetul reuniunii în perseana doamnelor: Iohanna Bodilă, Minerva Brote, Maria Cosma, Elentera Cristea, Iudita Măcellariu, Alecsandrina Mateiu, Ana Moga, Iosefina Paschevici, Elena Br. Pop, Elena Popescu, Maria Roșca, Irena Trombițaș, ear membrii de încredere domni, David Br. Ursu, colonel în pens. Parteniu Cosma, adv., Iacob Bologa, cons. aulic ces. reg. în pensiune, Nicanor Frateș, asesor consistorial.

Acest comitet la 3 Iulie și-a ținut prima ședință, în care s'a constituit în modul următoriu: De presidentă s'a ales doamna Maria Cosma, vice presidentă, doamna Iohanna Bădilă, secretariu, domnul Visarion Roman, director la institutul de credit și economii „Albina”, cassariu domnul Dr. Aurel Brote, director la banca „Transilvania”.

Odată constituit comitetul și-a început activitatea sa. Conșcui de greaua misiune ce și-a luat asuprași și de sântenia cauzei, a cărei realizare va încălzi inima fiecărui adevărat român, el, comitetul a făcut, ceea ce a creștut mai folositoriu pentru Reuniune.

În luna lui Octomvre 1881 s'a făcut un călduros apel către publicul român pentru spriginirea Reuniunii noastre. Acest apel s'a publicat prin toate diarele noastre. Și ca efectul să fie și mai mare și înscrierea de membrii și mai lesnicioasă sub datul 28 Novembre, 1881 s'au trimis în toate colțurile locuite de români Statutele reuniunii, apelul, liste de înscriere ca membrii și alte asemenea liste la anumite persoane cunoscute și distinse în zelul lor pentru cauza noastră. Cu chipul acesta scopul urmărit de reuniune s'a făcut cunoscut prin toate unghiurile românismului și s'a înlesnit în mod simțitor înscrierea de membru la reuniunea noastră.

Activitatea comitetului a fost încoronat cu succes. La a doua adunare generală dela 30 Octomvre 1881 s'au constatat deja un pas înainte.

Numărul membrilor s'a urcat la 63 și averea totală la suma de fl. 1159.19.

La a III adunare generală din 28 Faur, 1882 numărul membrilor a fost 63 ear averea la suma de 1666 fl. 57. cr.

În interval de un an vedem o sporire și mai îmbucurătoare. Deja la a IV adunare generală din 25 Faur 1883 reuniunea înregistrează 2 membrii fondatori, 13 pe viață 96 ordinari și 64 ajutători, ear averea în bani face fl. 2523.35.

Comitetul a căutat căi și mijloace pentru înmulțirea fondului și prin arangiarea de baluri. Așa încă înainte de constituirea reuniunii, respective intrarea ei în viață, damele române din Sibiu întrunite în comitet la 21 Faur 1881 au arangiat un bal „calicot”, primul bal de această categorie în Sibiu care atât din punct de vedere material, cât și moral a reeșit foarte bine. Venitul curat al acestui bal e suma fl. 576.43. Apoi la anul 1882 în 15 Faur sa arangiat balul calicot, din care a rezultat venit curat fl. 97.08. La 23. Ianuarie 1883 s'a arangiat bal și comitetul a avut bucuria a constata că venitul curat din acest bal s'a urcat la suma de fl. 340.22

Trebuie se observăm că balul reuniunii din 23 Ianuarie 1883 a fost unul dintre cele dintâi baluri de elită în Sibiu și el nu puțin a contribuit la ridicarea renumelui de care se bucură astăzi reuniunea. Nu mai puțin splendid a fost balul reuniunii acesteia în anul curent. El a întrecut în frumusețe pre cel din 1883 și a produs venit curat suma de fl. 357.83. Semn învederat că reuniunea ocupă un onorific loc în viața socială din Sibiu, și aceasta nu este a se desconsidera mai ales astăzi când la ori ce ocaziune trebuie să ne silim a uni frumosul cu folositorul și a ne susține și în viața socială la nivelul cerințelor timpului.

Ne salta inima domnule redactor la auzul acestor părți ale raportului comitetului și eu tare cred că bine a făcut comitetul că a schițat istoricul reuniunii. Din el am învățat și noi și va putea învăța și publicul român că numai prin unirea tuturor forțelor noastre putem ținea concurența cu națiunile conlocuitoare.

Voiu omite părțile acestui istoric privitoare la ajutoarele dela corporațiuni și privați și voiu trece la înființarea scoalei de fete, principala chemare a reuniunii femeilor române din Sibiu.

La 8 Iulie 1883. Comitetul a decis înființarea școalei de fete și a compus planul de învățământ conform principiilor pedagogice și legei pentru instrucțiune din Statul nostru. La 1 August 1883 presidentă Maria Cosma sa adresat la Eforia Asilului „Elena Doamna” din București cu rugarea să

binevoiască a recomanda o învățătoareasă. La rugarea doamnei presidente domnul delegat al Eforiei general Davila răspunde că în considerațiunea frumosului scop, una dintre cele mai bune profesoare ale Asilului, absolventa cursului normal, care a funcționat doi ani ca institutoare în clasele III. și IV. primară și un an în clasa I. normală superioară primește cu plăcere a îndeplini misiunea de institutoare în școala reuniunii femeilor române din Sibiu. Cu chipul acesta s'a căștigat pentru școală directoarea actuală, domnișoara Eleonora Tănăsescu.

Fiindcă budgetul reuniunii nu permitea salarii mari și puteri didactice trebuiau angajate cu ori ce preț și încă puteri, cari dela început să dea garanții de progres, și să atragă fetele ținînd școala noastră concurența cu altele de soiul ei, comitetul s'a adresat la profesorii din institutul pedagogic o-teologic din Sibiu Dr. D. P. Barcian și Dr. Ioan Crișianu și la actualul secretariu al reuniunii domnul Mateiu Voileanu redactoru provisoriu al „Tel. Rom” cu rugarea, să binevoiască a primi sarcina de profesori în școala Reuniunii pe anul scol. 1883/4 pentru salariul de fl. 400 care se va împărți între dîșii după o cheie staverită de ei.

Nu mișii domni primiră cu plăcere sarcina ce li se oferise.

În 23 Septembrie s'a așternut, prin inspectoratul regiului de scoale de aici planul de învățământ la înaltul ministeriu de culte și instrucțiune publică în sensul §-ului 28 din Statute.

Astfelu fiind toate în ordine veni și ziua mult dorită, deschiderea festivă a scoalei de fete.

La 1 Novembre nou 11 oare înainte de amădi toată inteligența română din Sibiu se afla în localul unde se află astăzi școala de fete a Reuniunii. Sosit și preotul dela biserică din cetate P. asesor consistorial Zacharie Boiu și săvărși sfințirea apei, stropi edificiul, și astfelu cu Dumneșu s'a deschis școala de fete, scopul principal al intrării femeilor de aici în reuniune. Ne este în vie memorie încă classica cuvîntare ocașională roștită de doamna Alecsandrina Mateiu și publicată de ziarul DVoastre în Nr 123. din 1883. O inimă de mamă, inimă de română a făcut și roștit aceea cuvîntare și adâncă impresiune a lăsat urme nesterse în inima celor prezenti.

Din viața reuniunii femeilor române din Sibiu vom mai aminti încă datele statistice cu finea anului 1883. Membrii fondatori sînt 2, ordinari cu tacsă pe viață 20, ordinari cu tacsă anuală 111 ajutători cu tacsă pe viață 25, ajutători cu tacsă anuală 50. Starea averei e fl. 3927,42.

Numărul elevelor ordinare din școala de fete română este 17, dintre cari 11 sînt cu domiciliul din Sibiu, ear 6 din provincie. Ca eleve extraordinare ascultă în această școală religiunea fetițele de români dela scoalele germâne de aici.

Acestea lineamente generale varsă multă lumină asupra întreprinderii reuniunii femeilor române din Sibiu, și ele sînt foarte instructive din ori și ce punct de vedere vor fi ele privite.

Adunarea generală de Dumineca trecută s'a ținut în localitățile casinei din loc în fața membrilor întruniți în număr frumos.

Doamna presidentă Maria Cosma deschide ședința adunării generale prin o scurtă dar frumoasă cuvîntare, după care urmă cetirea raportului comitetului, schițat în estras și de noi în cele de mai sus.

Ca membrii onorari s'au denumit domni respective doamnele: general Davila, Adelina Olteanu din Craiova, George Constantinescu, Ioan Faur, I. Bombacilă, Elena Pamfilie, Elisa Chețianu, Octavia M. Strajan, Iuliana Pop toți din Craiova, apoi Dr. Alecsandrescu Dr. Eugen, Georgiu și Antoniu de Mocsonyi. Visarion Roman, director de bancă și Iosif Vulcan redactor.

Rațiociniul pe anul 1883 se află în ordine și se aproabă dînduse comitetului absolutoriu.

Comitetul s'a reales prin aclamațiune, ear în locurile vacante — domnișoara Elena Br. de Pop, doamnele Alecsandrina Mateiu și Iosefina Paschevici — s'au ales domnișoarele Sabina Brote, Nina de Dunca și doamna Anastasia Toma.

Doamna fostă presidentă Maria Cosma mulțamește în numele comitetului pentru încrederea reuniunii în fostul comitet, domnul Dr. Pușcariu protosincol mulțamește comitetului pentru zelul și acuratețea în purtarea oficiului, ear domnul Visarion Roman în special doamnei Cosma pentru multe ostele în interesul scopului parte mare realizat deja.

Acesta a fost în puține cuvinte exprimat cursul adunării generale din 26 Faur.

Am urmărit cu viu interes domnule redactor decursul întregului decurs și cu entuziasm m'am depărtat dela această adunare generală.

Soarta fetițelor noastre este pusă în mâinile noastre. Ele studiază românește, se cultivă româ-

nesce și de pe acuma vedem roadele binefăcătoare ale acestei creșteri. Micele noastre fetițe, cari între sine vorbiau tot nemțesce în școală, acuma au început a conversa românește mai des, desi încă două din trei părți a conversațiunii lor și acuma sunt germâne.

Stăruințele corpului didactic însă pas de pas se manifestează prin cucerirea terenului pentru limba românească.

Spre caracterizarea situațiunii vă voi spune domnule Redactor că o parte din fetițele noastre cercetează și acuma institutele streine din loc, și între miclele eleve sau format partide formale — nu scim a cătea în Sibiu? unde partidele resar ca ciupercile. Și ce se vede, ale noastre sunt apostrofate de către mititelele tovarășe, cu cuvintele: „Ihr gehet in die walachische Schule.“

De altădată și mai multe și și mai precis.

G. D.

Sighișoara, 28 Februarie, 1884 v. În ziua de 21 Februarie a. c. la oarele 12 eșii la preumblare prin piața orașului Sighișoara. Pe strade nu te întâlneai, nu te ajungea nimenea, cu toate că timpul era plăcut, cerul curat. Mai schimbând câțiva pași confundat în conversații plăcute cu un amic, într'un moment aud un strigăt de „Vai! Vai! tatăl meu!“ Repede rădic capul în sus. Nu departe înaintea mea în partea despre răsărit a pieței orașului, ved o mulțime de oameni de unde mereu se aușeau strigăte. Amicul meu începe a grăbi către mulțime, eu după el. Ajunși în locul propus ce vedeam oare? Ah! În mijlocul mulțimei de oameni era un sicriu așezat pe un car ferănesc tras de 2 junci slabi. Inapoi a sicriului o femeie devenită veduvă și 5 orfani între strigăte și vaete, vărsau lacrimi de udu pământul. Vărsa lacrimi pentru iubitul seu soț, vărsa lacrimi pentru iubitul lor tată, care zăcea mort tăiat în bucăți în acel sicriu negru. Nute mira cetitorie iubite când își comunică, că chiar și ochii străinilor din jurul carului, erau scâlțați în lacrimi de mila veduvei și a orfanilor. Sicriul se aducea dela spitalul din Sighișoară și se ducea la un creștin de aici, pentru că de acolo conform usului creștinesc se se ducă la locul de odihnă.

În acest sicriu se afla mort, secționat un creștin rom. gr. or. din vecina comună Șaes, în etate de vre-o 42 ani Achim Boholt, care fu omorât de tâlhari Sâmbătă în 19/2 c. pela 11 oare noaptea între hotarele Gașului și Sighișoarei.

Trista întâmplare pre scurt a fost în felul următoriu:

În 19/2 c. Sâmbătă a fost târg de vite la Sighișoara. Bietul om din cestiune a venit și el la târg cu două vaci.

Pe una a vândut-o pre una însă nu. Era cu soția sa. Pela oarele 5 seara ambii erau gata a merge către casă. Soția sa, s'a dus în oraș ca să cumpere ceva pe ziua de mâine, — lăsarea secului de carne, și bărbatul pășea cu vaca nevândută către casă. Erau înțeleși ca la capătul orașului să se întâlnească și ambii apoi să meargă către casă.

Întâmplarea aduse cu sine de soția grăbind, a apucat înaintea bărbatului pe drum creșând că acesta va fi înaintea sa grăbi să l'ajungă, durere însă că nu la ajuns ba nici acasă nu la aflat. Bărbatul cu vaca, întârziind în capetul orașului și a așteptat nevasta, carea era înaintea lui, conversând el cu nisece preteni.

De aci pre vacă o a îndreptat singură căci având vițel era sigur omul că va merge drept acasă. Așteptânduși soția a inserat în Sighișoara. În fine vădând că soția sa nu mai vine s'a decis a pleca către casă. A ajuns acasă. Soția întrebă de vacă. „Na venit“ dice el. Nu! răspunde nevasta.

Vaca era la primarul din comună, care cunoscându-o a cui e, o a scăpat din mâinile unor oameni răi, ce voiau a o fura și o a băgat în grajdul seu. Bietul om nesciind unde e vaca, fără a mai dice ceva pune straița cu sumanul (zechiea) jos, și cu mâinile goale, plecă înapoi, după vacă. Sârmanul! El n'a știut, că se desparte din brațele preaiubitei sale soții, din mijlocul scumpilor sei copilași iese din casa sa fără a se mai reîntoarce, nici — mort! Vine până în capătul hotarului Sighișoarei. Aci avu să se lupte cu moarte cumplită! — Aci îl întâlniră nisece tâlhari cari ca pre cel din S. Evanghelie l'au bătut și chinuit, lăsându-l abia viu! — Pe semne tâlharii au creșut, că banii primiți pentru vacă vor fi la el dar rău se înșelară căci banii îi rămăsesse în straița lăsată acasă excepție făcând dela câți-va cruceri. Bietul om, mai mort de loviturile celorlora fără de milă cum a putut a purces către Sighișoară, și la o depărtare considerabilă de aceasta scâldat în sânge, slăbit de dureri a picat la pământ. Aci l'a aflat o muere streină, Duminecă în diori de și și făcând cunoscut în oraș s'a mijlo-

cit de nenorocitul s'a adus în spitalul civil. Aci spălat de sânge s'au vedut ranele lui. Sa vedut că sârmanul a căpătat o lovitură de ciomag (bătă) sau peatră peste gură așa în cât o buza îi era de tot sdrănită și i-au picat dinții, cari sau aflat în locul unde l'au bătut. Mai departe s'a vedut lovit cu deosebire în partea stângă a obrașului încât ochiul stâng îi era foarte umflat, și sgârciul nasului sdrobit precum și altele. Destul că nenorocitul când s'a aflat, n'a mai putut vorbi nimic. Astfeliu rănit, în spital, a mai trăit vre-o câteva oare căci în aceeași și (Duminecă) la oarele 3 d. a. și a dat blândul seu suflet în mâinile creatorului. Dus de aici la un creștin Marți la 21 Faur, c. 3 oare d. a. doi preoți i-a săvârșit slujba D-șeiască dela morți la care ocaziune Reverendisimul Domn Zacharie Boiu sen. prot, emer a rostit o cuvântare, care a stors șiroaie de lacrimi din ochii auditorilor. De aci reposatul a fost dus la locul de odihnă.

Despre tâlhari nu se scie nimic.

Astfeliu din cauza unor oameni răi se nenoroci atât de amar o familie sârmană. — O! cum mai poți Doamne suferi pe atari oameni a mai respira aerul teu! În astfeliu de împrejurări foarte triste, onorabili cetitori, n'avem decât a ne exprima și noi din preună cu psalmistul ce dice: De te vei uita la fărădelegi Doamne! „Doamne cine va sufuri! — că la tine este milostivirea.“

La omorul din 9/21 Februarie.

Cercetarea judecătorească contra ucigașilor Marlin și Kleeberg s'a continuat cu toată stăruința din partea judelei de instrucțiune Iahn. Suntem în pozițiunea de a comunica publicului rezultate nouă sensaționale. Duminecă pe la ameași fu arestat avocatul Rudolf Marlin. Arestatul se purtă în temniță în urma acestui act judecătoresc preventiv ca un om turbat, gerându-se în gura mare de nevinovat. Sâmbătă s'au aflat în casa lui cinci inele de ale lui Friedenwanger, care se dice că le a ascuns feciorul fără scirea tată-seu. Prelungă aceasta Kleeberg îl agravează pe avocatul Marlin deadreptul ca pe autorul intelectual al omorului, mărturisind, că acesta le a proiectat planul cu toate detaliurile cunoscute. Avocatul Marlin n'a asistat la omor nici ca păditor pe stradă dinaintea casei, dar după mărturisirea lui Kleeberg a fost tovarăș cu altă ocaziune, când toți trei plecară la casa lui Friedenwanger cu cugetul de omor. Planul nu s'a putut realiza atunci fiindcă era o domnișoară streină în casă. Pretestul a fost ca și cel din urmă: și atunci au înșinat că vor să scoată un orologiu amanetat, însă neavând bani s'au îndepărtat.

Fiul Marlin neagă categoric ori ce complicitate a tată-seu. Și Kleeberg a negat până acum însă Sâmbătă a mărturisit apriat că adv. Marlin este autorul intelectual al omorului. Numai cercetarea ulterioară va revărsa lumină de ajuns și asupra acestei grave și surprindetoare inculpări.

Se revenim la indiciile ce au provocat arestarea adv. Marlin. Sâmbătă a mărturisit Marlin junior că a ascuns cinci inele între cari patru erau de briliant, într'o fereastă oarbă din camera locuinței tată-seu. Comisiunea judecătorească prezentându-se îndată la locuința adv. Marlin i ceru cheia, descuiară camera și aflară inelele la locul indigitat. Kleeberg se dice că nu au avut cunoscința despre aceste inele tănuite și de aceea e foarte înverșunat asupra compliceiului seu. Între aceste inele de briliant se află unul în preț de 200 fl. pe care îl amanetase adv. Marlin la Friedenwanger. Inelul a fost mai înainte proprietatea unei cliente de ale sale.

Încât pentru hârțiile de valoare ce s'ar fi aflat printre obiectele răpitate dela Friedenwanger, se presupune că acelea sunt ascunse undeva de Robert Marlin.

Inculpații au mărturisit și unele furturi mărunte. Kleeberg a spus că a furat un căput de iarnă dintr'un loc de petrecere cu joc. Acest căput l'a predat lui Robert Marlin, care l'a descusut și a vândut pânura. A mai furat Kleeberg un notes cu 12 fl. — Prelungă aceasta ei au avut o serie întreagă de planuri criminale, spre care scop Robert Marlin sub diverse preteste și ocupațiuni făcea explorațiunile necesare, sondând terenul și însemnându și toate locuințele, persoanele și alte împrejurări.

Un progres și mai considerabil a făcut cercetarea judecătorească prin altă mărturisire de mare gravitate. Anton Kleeberg și Robert Marlin au mărturisit, că ei sunt făptuitorii raptului comis contra doamnei Elise Göckel, în 22 Octomvre 1883 seara pe la oarele 8.

D. Göckel făcuse atunci arătare la poliție despre obiectele prețioase ce i s'au răpit, însă necu-

noscând persoanele răpitorilor n'a putut da decât o descriere personală nesigură. Abia omorul contra lui Friedenwanger a putut se reverse lumină și asupra acestui punct întunecat.

În pantalonierul ce sau aflat în șop la locuința lui Kleeberg s'au aflat și unele prețioase răpitate dela d. Göckel, și anume funestul medailon, care a dat ansă la omorul din 9/21 Februarie. Robert Marlin amanetase acest medailon la Dr. Friedenwanger. Judele de instrucțiune Iahn a arătat criminalilor Sâmbetă acest medailon și acestia au și afirmat faptul. — Trebuie să observăm că Robert Marlin avea încredere la Friedenwanger, fiindcă acesta fusese un șir de ani clientul avocatului Marlin. Această împrejurare a risipit ori ce suspiciuni ce putea să se nască în sufletul lui Friedenwanger în urma deselor visite și afaceri ale junelui ucigașiu.

Raptul contra doamnei Göckel sa săvârșit în următoarele împrejurări:

Robert Marlin sondase cu deamăruntul mai întâiu locuința d. Göckel din strada Pintenelui sub pretext de a căuta locuință pentru tată-seu. În seara dela 28 Octomvre când d. Elisa Göckel era numai singură acasă veniră complicei amândoi: Kleeberg se ridică pe umerii lui Robert Marlin și intră în casă ear acesta din urmă remase-se afară ca pază, Kleeberg era proveșut cu o barbă falsă ca se rămână necunoscut. D. Göckel seada în liniște la masă cu o lampă aprinsă. La întrebarea, că ce poftesce, Kleeberg o lovi cu un fer gros în cap încât la moment cădu leșinată la pământ lângă masă. Kleeberg poate a creșut că e moartă apoi a jefuit dulapurile a răpit prețioasele și banii, a resturnat lampa și poate că a și împins cu piciorul trupul doamnei Elisa Göckel în petroleul vărsat și aprins pentrucă pieptul și brațele doamnei Göckel au aretat urme de lovituri ca victimele din casa Friedenwanger. Se poate că petroleul aprins ajungând la spatele doamnei Göckel și simșind ea durere sau întors și a stins petroleul. În modul acesta a scăpat de pericolul de a muri arsă. Pe la 9 oare nepoata d. Göckel reintorcându-se acasă voi să intre pe ușa de către stradă însă aceasta era incuiată Intracea d. Göckel își veni în fire se tērēi mereu până la o fereastră din odaia de către stradă și spuse nepoatei cele întemplate rogându-o se chieме poliția. Poliția a și venit a făcut toate cercetările însă fără rezultat. D. Göckel s'a mutat de acolo la alți cunoscuți și nici ađi nu s'au mai restaurat pe deplin de loviturile lui Kleeberg.

Modul cum a purces Kleeberg contra familiei Friedenwanger arată că el sa perfecționat în criminalitățile sale.

Vădând că lovitura ce a aplicat-o d. Göckel nu a fost de moarte precum a creșut, — el la omorul contra lui Friedenwanger a aflat de lipsă se mutilize trupurile ucisilor să fie asigurat despre moartea vîptimelor.

Conspectul operațiunilor Institutului de credit și de economii „Albina“ în lunile Ianuarie și Februarie 1884:

Intrate.	fl.	cr.
Numerariu din 31 Decembre 1883	57,640.60	
Depuneri	248,169.28	
Cambii rescumpérate	318,143.18	
Împrumuturi ipotecare și alte împrumuturi	120,377.67	
Interese și proviziuni	27,871.50	
Fondul de pensuni	77.—	
Monetă vândută	144,967.35	
Efecte	38,831.45	
Conturi curente	46,140.57	
Diverse	811.59	
	fl. 1,003,030.19	
Eșite.	fl.	cr.
Depuneri	187,002.02	
Cambii escomptate	402,881.54	
Împrumuturi ipotecare și alte împrumuturi	139,155.—	
Interese pentru depuneri	395.83	
Contribuțiuni și competențe	4,829.91	
Salarie și spese	4,553.25	
Monetă cumpărată	103,772.51	
Conturi curente	92,085.77	
Diverse	744.85	
Saldo în numerariu cu 29 Februarie 1884.	67,629.51	
	fl. 1,003,030.19	

Sibiu în 29 Februarie 1884.

Visarion Roman,
director executiv.

Iosif Lissai,
comptabil

Varietăți.

* (Crudelitate.) Ni se scie că în comuna Rodbavul Brașovului în Joia trecută mai mulți sasi tineri înarmați cu cuțite au junghiat un june român tinăr, care a avut îndresneală a cumpăra o casă săsească în sat și a se așeza între ei. Sasi după ce l'a provocat și amenințat să-le dea casa înapoi și romanul n'a vrut să facă aceasta, — iau spart noaptea mai întâiu ferestrele apoi l'au pândit ziua pela meadăși și pe uliță lângă cărcimă l'au

atacat cu cuțitele aplicându-i vre-o trei împunsături dintre care una mortală, și numai naturii celei tari a aceluia tiner român e a se mulțami că până astăzi încă n'a murit, însă e puțină speranță. Culpații sunt pe picior liber.

* **Esplosiune** Moara de praf de pușcă din Laculeț (România) a explodat. La această exploziune a constat viața a 5 oameni.

(Mijloc de cură.) Tuturor căți sufer de epilepsie, convulsii (sgârciuri) și de nervi le putem recomanda un metod renumit în lum-a întreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinale, așa fiind minunatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fie-care bolnav să se adreseze cu deplină încredere la susnumitul și mulți și vor dobândi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reave. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afla locuință liniștită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din isvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sunt relativ foarte eșine. Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat al boalei. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai după ce se vor vedea rezultatele curei.

Loterie					
Sâmbătă în 8 Martie 1884.					
Viena:	27	79	14	7	3
Timișoara:	5	56	34	50	68
Bursa de Viena și Pesta.					
Din 8 Martie n. 1884.					
		Viena	B-pesta		
Renta de aur ung. de 6%		121.95	121.25		
Galbin		5.70	5.70		
Napoleon		9 60 ¹ / ₂	9.39		

Nr. 81. B. [685] 3-3
CONCURS.

De oare ce în urma concursului publicat în „Telegraful român“ Nr. 5 și următorii din anul curent, la postul de paroh în parochia de clasa a III din Costeni cu venit anual de 250 fl. v. a. până la terminul prefapt n'a suplicat nici un individ calificat, așa terminul concursului supramenționat se prolungește cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful român“.

Cupșeni în 18 Februarie 1884.
În conțelegere cu comitetul parochial.
Samuil Cupșa,
protopresbiter.

Nr. 60. [684] 2-3
CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Zaran d se scrie concurs pe baza „Statutului organic“ §. 63. combinat cu §. 23. punct 5 și a instrucțiunii votate de sinodul arhidieceșan la 13/25 Aprilie 1877 Nr. 191 §. 7.

Fiitorul protopresbiter, ca atare va fi tot odată și paroh în parochia vacantă în locul central al tractului, anume în opidul Brad, director la gimnasiul român gr. or. cu 4 clase gimnasiale, și președinte al reprezentanței gimnasiale.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiterial sunt: a) venitele ordinari protopresbiterali, cari stau din ajutorul de stat și din tacsele ce încurg pentru ședulele de cununie, pentru vizitarea comunelor tractuali, pentru procesele divorțiali și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterali; b) venitele ordinari ale parochiei de clasa a III din Brad.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și binemeritați pe terenul bisericesc și școlar, având totodată a documenta o pregătire cel puțin de VIII clase gimnasiale sau reale cu testimoniu de maturitate, ca au terminat studiile teologice la vre unul din institutele metropoliei noastre și au susținut cu succes bun esamenul rigoros de calificățiune; sau cari după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vre-un institut ortodox afară de metropolia noastră, dar apoi au depus esamenul de calificățiune înaintea comisiei esaminătoare a consistoriului arhidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificățiune profesorii de teologie și preoții chirotoniți înainte de introducerea esamenilor de calificățiune, dacă în celelalte au calificățiunea prescrisă de mai sus.

În mod excepțional pot concurge și fără prescrisă calificățiune gimnasială acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteratului vor avè dela consistoriul arhidieceșan (plonar) speciala îndreptățire la acest concurs.

Cei ce veiesc a concurge la acest post, au a-și așterne suplicile de concurs la veneratul consistoriu arhidieceșan în Sibiu, în restimp de 30 de zile deta prima aparițiune a acestui concurs în foaia „Telegraful Român“, alăturând câte o tabelă de calificățiune, care să conțină date esacte și speciali în următoarele rubrici: numele caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurrentului, anii etății, (anul, luna și ziua născerii) studiile pregătitoare, afară de cele teo-

logice (anul, locul și categoria acelora, esamenul de maturitate și altele; studiile pregătitoare teologice) anul și locul acalora și esamenul de calificățiune), serviciile de până acuma pe terenul bisericesc și școlar (timpul, locul și categoria acelora) în fine cunoștința limbelor și alte reflecțiuni.

Datele din aceasta tabelă sunt de a se întări cu documente, cari să se accludă în original, precum carte de bottez, testimonii școlare și de maturitate, testimonii teologice și de calificățiune, atestate de servicii bisericesci și eventualmente toate altfel de recomandări.

Brad din ședința comitetului protopresbiterial ținută la 30 Ianuarie 1884.
Președinte Notariu
George Părău, Stefan Albu,
adm. protopresb. profesor gimn.

Nr. 18. [684] 2-3
CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan în parochia de clasa a III-a Ciuruleasa, lângă neputinciosul paroh de acolo, pe baza decisiunii Prea-venerabilului consistoriu arhidieceșan Nr. 4362. B. din 1883 se scrie concurs cu termen de 30 de zile, dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt, jumătate din toate venitele parochiale de preste an, dela 1214 suflete.

Doritorii de a ocupa acest post, au de a-și subțerne petițiunile instruite conform legilor din vigoare, subscrisului oficiu protopresbiterial până la terminul mai sus indicat.

Aburd în 10 Februarie 1884.
Oficiul protopresbiterial greco-oriental al Aburdului în conțelegere cu comitetul parochial concerninte.

Nr. 30. [680] 3-3
CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parochiei de clasa a III Craiva protopresbiteratului gr. or. al Albei-Iuliei cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

1. Casa parochială din nou clădită cu celariu sub ea, grădină de legumi, și pomi nobilitați.

2. Porțiune canonică 4 jugăre 776 □ arătură, 5 jugăre 526 □ fenașiu și 1282 □ vinee.

3. Dela 60 familii una ferdelă de cucuruz sau una ferie must: precum și câte una ziua de lucru clacă numită.

4. Venitele stolari regulate în sinodul parochial ținut în 22 Maiu 1883.

5. Toate acestea emolumente aduc la an venit curat preste 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceasta parochie, au de a-și așterne petițiunile instruite conform dispozițiilor „statutului organic“ și a regulamentului congresual din 1879, la subscrisul oficiu protopresbiterial în termenul sus indicat. În conțelegere cu comitetul parochial.
Alba-Iulia 27 Ianuarie 1884.

Ales. Tordoșan,
protopresbiter gr. orient.

Nr. 368 ex. 1883. [683] 2-3
CONCURS.

Conform ordinațiunii Venerabilului Consistoriu diecesan din 2 Noemvrie 1883 Nr. 762 B. și în urma avutei conțelegeri cu prea On. domn protopresbiter tractual Andrei Ghidiu se scrie concurs pentru deplinirea postului de paroh în parochia vacantă de clasa I. Docnecea protopresbiteratului Oraviței în diecesa Caransebeșului; cu termen de concurs până inclusive 24 Martie 1884.

Emolumente împreunate cu acest post sunt:

a) 300 fl. v. a. în rate lunare dela societatea calei ferate de stat austriece ca relet pentru sesiunea parochială.

b) Venitele stolare sistemate dela 380 familii, cari computeate după calculul mediu al celor 5 ani din urmă fac 480 fl. v. a.

c) 2 jugere de livadă cu un venit curat la an 20 fl. v. a.

Doritorii de a concura la acest post de paroh au a dovedi calificățiunea prescrisă în § 15 din regulamentul pentru parochii precum și o purtare morală esemplară.

Suplicile de concurs instruite conform statutului organic și adresate comitetului parochial sunt a se trimite Prea On, domn protopresbiter Andrei Ghidiu în Oravița până la terminul sus indicat.

Dintre concurenți ca români vor fi preferiți aceea, cari cunosc bine limba germână și maghiară.

Docnecea în 29 Ianuarie 1884.
Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: Andrei Ghidiu,
protop. gr. or. rom.

Nr. 154. [688] 1-3
EDICT.

Maria n. Nan de religiunea gr. or. din Tilișca, care de 4 ani de zile și-a părăsit cu necredință pre legiuitul ei bărbat Ioan Găvoșdea tot din Tilișca nesciinduse până astăzi ubicațiunea ei, — în sensul incuviințării Prea-venerabilului consistoriu arhidieceșan ddto 14 Februarie a. c. Nr. 4817 B. se citează prin aceasta, ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subscrisul for matrimonial căci la din contră și în absența ei se va decide procesul intentat de bărbatul ei.

Săliște, 24 Februarie 1884.
Seamul protopresbiterial gr. or. al tractului Săliștei ca for matrimonial de I instanță.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

Nr. 1073/1874 civ. [689] 1-3
Publicațiune.

În cauza de regularea posesiunii peto commasarea hotarului și segregățiune în comuna Cusțelnic ziua pentru începerea lucrărilor pregătitoare, anume pentru regularea reprezentanții, alegerea ingineului și pentru progătirea preliminarului de spese, s'a statorit pe 24 Aprilie 1884 la 9 oare ante am. în comuna Csüdötelke în locuința judei comunale; sunt citați toți cei interesați cu observarea, că neînțășarea părților nu va împedece această pertractare. Dela tribunalul reg.

Elisabetopole 1 Martie 1884.
Géza Háptány,
asesor de tribunal ca judecesmis.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec.

[555] 22-30

în Budapesta, strada Vațului, Váci utca Nr. 17.

Felón sau Odăjdii
Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate feliturile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.



vor pe altarul, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelă de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evanghelie etc.